

PATOVÁ, Jana, „*Písek – město v lesích*“. *Konstrukce historické paměti města Písku v letech 1918-1938*. Bakalářská práce HÚ FF JU, České Budějovice 2014, 71 s. (včetně příloh).

Posudek vedoucí bakalářské práce

Pro svou bakalářskou práci si Jana Patová zvolila téma z historie svého rodného města Písku. Nezajímaly ji však událostní dějiny, ale proces utváření identity města v meziválečném období, kdy se vznikem samostatného státu pominula potřeba důrazu na prvoplánovou českost míst, osobností i událostí. Tento autorčin přístup je ostatně patrný již v kapitole, v níž se zaměřila na stručné vylíčení dějin města – hlavní důraz totiž kladla na ty okolnosti, které měly význam pro tvorbu identity Písku.

Jana Patová si byla vědoma metodické obtížnosti své práce, proto se důkladně seznámila s problematikou historické paměti (Maurice Halbwachs, česky publikované studie Pierra Nory), ale i antropologie města (především studie vzešlé z činnosti kolektivu kolem Blanky Soukupové a Miroslava Hrocha). Hlavními prameny, o které výzkum opřela, se jí vedle písecké pamětní knihy, místního periodika (Otavan) či vzpomínek současníků, staly turistické průvodce městem, které byly vydány ve sledovaném období, ale rovněž i dva dobové filmy. Pramenům pak autorka přizpůsobila i strukturu práce samé. Ta se dělí na sedm kapitol: po metodologickém úvodu je vřazeno obecně historické pojednání o dějinách města, které bylo zmíněno již výše. Analýza turistických průvodců se stala východiskem pro třetí kapitolu. Jana Patová se v ní pokusila nalézt odpovědi na otázky, zda a případně jak se změnil občanský a náboženský prostor města, jakým osobnostem byl přikládán největší význam a jak proměna státního uspořádání ovlivnila názvy ulic. Tato kapitola je bezpochyby v celé práci nejcennější, neboť v ní autorka zjistila celou řadu skutečností, jež v souvislosti s identitou a historickou pamětí města Písek již upadla v zapomnění (město v lesích, Mekka houslistů, Pensionopolis). Tato skutečnost jasně vyplývá z dotazníků, které zodpovědělo 36 respondentů a jejichž vyhodnocení se stalo tématem sedmé kapitoly. Autorka v dalších kapitolách rovněž reflektovala téma osobnosti Adolfa Heyduka a významu píseckých lesů (4. kapitola), filmového zobrazení města (5. kapitola) a jeho zachycení ve vzpomínkách (6. kapitola).

Jana Patová přistupovala k tématu velmi zodpovědně a na výsledném textu je její snaha patrná. Text má promyšlenou strukturu, vyskytuje se v něm minimum překlepů, jeho součástí jsou vhodně zvolené obrazové i textové přílohy. Autorka sice občas zápolila

s vyjádřením, především s jeho přesností, i tento nedostatek se jí však nakonec ve většině případů podařilo překonat. Předkládanou práci vzhledem k výše uvedenému doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm

v ý b o r n ě.

PhDr. Jitka Rauchová, Ph. D.

V Českých Budějovicích 11. ledna 2015